

opusdei.org

Komentar Evandjelja: Cvjetna nedjelja

Evandjelje za Cvjetnicu u
Procesiji s palmama (ciklus C) i
komentar.

Evandjelje u procesiji s palmama (Lk
19, 28-40)

Mesijanski ulazak u Jeruzalem

Rekavši to, nastavi put ulazeći u
Jeruzalem.

Kad se približi Betfagi i Betaniji, uz
goru koja se zove Mslinska, posla
dvojicu učenika govoreći: "Hajdete u
selo pred vama. Čim uđete u nj, naći
ćete privezano magare koje još nitko
nije zajahao. Odriješite ga i dovedite.

Upita li vas tko: 'Zašto driješite?',
ovako recite: 'Gospodinu treba.'

Oni koji bijahu poslani otiđoše i
nađoše kako im bijaše rekao. i dok su
driješili magaare, rekoše im
gospodari: "Što driješite magare?"
Oni odgovore: "Gospodinu treba." I
dovedoše ga Isusu i staviše svoje
haljine na magare te posjednuše
Isusa.

I kuda bi on prolazio, prostirali bi po
putu svoje haljine. A kad se već bio
približio obronku Maslinske gore,
sve ono mnoštvo učenika, puno
radosti, poče iza glasa hvaliti Boga za
sva silna djela što ih vidješe:
*"Blagoslovljen Kralj, Onaj koji dolazi u
ime Gospodnje! Na nebu mir! Slava na
visinama!"*

Nato mu neki farizeji iz mnoštva
rekoše: "Učitelju, prekori svoje
učenike." On odgovori: "Kažem vam,
ako ovi ušute, kamenje će vikati!"

Komentar

Ova nedjelja naziva se u crkvenoj liturgiji "Cvjetna nedjelja muke Gospodnje" jer obilježava Kristov ulazak u Jeruzalem kako bi On ispunio svoje pashalno otajstvo. Stoga se od samog početka života Crkve čitaju dva evanđelja na ovaj dan. Kao što papa Franjo objašnjava: "Može se reći da je današnja proslava gorka. U isto je vrijeme radosna i žalosna. Slavimo Gospodinov ulazak u Jeruzalem uz kliktaje Njegovih učenika koji Ga doživljavaju kao kralja. Ipak, također svečano objavljujemo Evanđelje o Njegovoj mucu. U ovom oštrom kontrastu naša srca u maloj mjeri doživljavaju ono što je Isus osjećao u svom srcu toga dana dok se radovao sa svojim prijateljima i plakao nad Jeruzalemom. [1]

Benedikt XVI. ističe da je priča o Kristovom pobjedničkom ulasku "puna tajanstvenih aluzija".^[2] U Lukinoj verziji možemo se usredotočiti na nekoliko njih. Isus se spušta s Maslinske gore iz Betfage i Betanije, gdje se očekivao ulazak Mesije. Svojim preciznim uputama u svezi s magarcem, Isus zahtijeva pravo kraljeva da zatraži osobne načine kretanja. David je zapovjedio da se njegov sin Salomon postavi na svoju mazgu kad bude doveden da bude pomazan kao kralj (usp. 1 Knjiga o Kraljevima 1,33). Mlado je magare bilo vezano kao što je Jakov previdio kad je obećao žezlo, vladarsku oznaku, Judi, čiji će magarac biti vezan (usp. Post 49,11).

Ljudi prostiru haljine poput tepiha za Isusovu stazu kao što su stanovnici Jeruzalema tradicionalno činili u čast kraljevima (usp. 2 Knjiga o Kraljevima 9,13). I mnoštvo učenika, s velikom radošću, počelo je vikati

riječi iz Psalma 118: "Blagoslovljen kralj koji dolazi u ime Gospodnje!" I također: "Mir na nebu i slava u visinama!" - riječi koje odzvanjaju pjevanjem anđela kad je Isus rođen u Betlehemu (usp. Lk 2,14), u gradu kralja Davida i Mesije.

Mesijanska pozadina onoga što se zbivalo nije promakla pažnji farizeja, koji su bili sablažnjeni te su zamolili Isusa da ukori svoje učenike. Ali Učitelj im jasno ukazuje na tvrdoću njihovih srdaca. Tako su jasni bili znaci dolaska Mesije da bi čak i kamenje vikalo u Njegovu čast ako bi i uspјeli ušutkati njegove učenike. Kao što je rekao jedan crkveni otac: "Kada je Gospodin bio razapet, oni koji su Ga poznavali, šutjeli su iz straha, a kamenje i stijenje su Ga slavili. Jer u trenutku kad je umro, zemlja se tresla, stijene su se raspadale i grobovi su se otvorili." [3]

"Baš kao što je Gospodin taj dan ušao u Sveti grad na magarcu", rekao je Benedikt XVI, "tako Ga je i Crkva vidjela kako dolazi iznova i iznova u skromnom obliku kruha i vina." [4] Stoga se scena Cvjetnice ponavlja na neki način u našim vlastitim životima. Isus dolazi u grad naše duše u skromnom obličju običnog života: u jednostavnosti sakramenata, ili u blagim sugestijama, poput onih na koje ukazuje sveti Josemaria u svojoj propovijedi za ovaj blagdan: "Ispravno izvršavaj svoju dužnost; nasmiješi se svakome koga treba oraspoločiti, ako i postoji tuga u tvojoj duši; posveti potrebno vrijeme molitvi, ne cjenkajući se, pođi u pomoć svakome tko te traži; izvršavaj pravednost i nadilazi je milošću ljubavi."[5]

Sa svetim Josemarijom možemo razmotriti i značenje magarca u ovoj sceni: „Stotine su životinja ljepše,

vještije i snažnije. Ali to je bio magarac kojega je izabrao Krist kad se predstavio ljudima kao kralj u odgovoru na njihovo shvaćanje. Jer Isus nema vremena za kalkulacije, za pronicljivost, za okrutnost hladnih srca, za atraktivnu, ali praznu ljepotu. Ono što mu se sviđa jest vedrina mladog srca, jednostavan korak, prirodan glas, čiste oči, pažnja na Njegov ljubazni savjet. Tako se on vlada u duši. ”[6] Tko prihvati Isusa s poniznošću i jednostavnošću, može Ga dovesti u svaki dio društva.

[1] Papa Franjo, Homilija, Cvjetna nedjelja 2107.

[2] Benedikt XVI., Isus iz Nazareta. Veliki tjedan: od ulaska u Jeruzalem do uskrsnuća, Ignatius Press 2011, str.

[3] Beda Časni, Catena Aurea.

[4] Benedikt XVI., Isus iz Nazareta. Veliki tjedan: od ulaska u Jeruzalem do uskrsnuća, Ignatius Press 2011, str. 10.

[5] Sveti Josemaria, Krist prolazi, br. 77.

[6] Isto, br. 181.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandelja-
cvjetna-nedjelja/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandelja-cvjetna-nedjelja/) (1.04.2025.)